

Sag C-631/23

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

18. oktober 2023

Forelæggende ret:

Finanzgericht München (Tyskland)

Afgørelse af:

4. oktober 2023

Sagsøger:

Servoprax GmbH

Sagsøgt:

Hauptzollamt Duisburg

[Udelades]

FINANZGERICHT DÜSSELDORF

(domstol i skatte- og afgiftsretlige sager i Düsseldorf)

KENDELSE

I sagen

Servoprax GmbH, [udelades]
Wesel,

– sagsøger –

[Udelades]

mod Hauptzollamt Duisburg (toldmyndigheden i Duisburg) [udelades]

– sagsøgt –

vedrørende told

har fjerde afdeling [udelades]

[Udelades]

den 4. oktober 2023 afsagt følgende kendelse:

Sagen udsættes.

Den Europæiske Unions Domstol anmodes i henhold til artikel 267, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 (EFT L 256/1), i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 af 6. oktober 2016 (EUT L 294/1), som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1925 af 12. oktober 2017 (EUT L 282/1), og som affattet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1602 af 11. oktober 2018 (EUT L 273/1), fortolkes således, at årepressere af den art, der er beskrevet nærmere i kendelsen, skal henføres til underposition 9018 90 84 i den kombinerede nomenklatur?
2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende: Er artikel 252, andet punktum, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343/1) gyldig?

[Udelades]

P r æ m i s e r

I.

- 1 Sagsøgeren handler med medicinske produkter. Over for det sagsøgte Hauptzollamt angav sagsøgeren i perioden fra den 22. august 2017 til den 9. december 2019 under underposition 6307 90 98 i den kombinerede nomenklatur (KN) i 13 sager årepressere, der var importeret fra Folkerepublikken Kina. På sagsøgerens anmodning af 11. marts 2016 havde denne fra Hauptzollamt Hannover modtaget bindende tarifieringsoplysninger dateret 15. april 2016. Deri henførte Hauptzollamt Hannover årepresserne til underposition 6307 90 98 i KN i modsætning til underposition 9018 90 84 i KN, som sagsøgeren havde anført i anmodningen.
- 2 For så vidt angår årepresserne var der tale om ca. 38 cm lange og ca. 2,5 cm brede samt ca. 2,2 mm tykke, ensfarvede remme af et elastisk stof af tekstilmaterialer, I enderne af båndene var der en kappe af plastik og en kliklås af plastik, der bestod af en låseanordning i båndets anden ende. Desuden havde de et spænde, der frit

kunne føres hen over remmen, med en fikseringsmekanisme til fastklemning af den del af båndet, der kunne føres gennem spændet? Årepresserne var beregnet til at blive anbragt rundt om en patients arm. De blev anvendt til at standse blodcirkulationen i en vene.

- 3 Det sagsøgte Hauptzollamt pålagde sagsøgeren told på grundlag af dennes toldangivelser og anvendte i den forbindelse en toldsats på 6,3%. Den 8. juli 2020 anmodede sagsøgeren om refusion af den opkrævede told på 8 703,71 EUR. Sagsøgeren gjorde gældende, at årepresserne skulle henføres til underposition 9018 90 84 i KN. I denne forbindelse henviste sagsøgeren til et søgsmål – 4 K 943/19 Z –, der verserede for Finanzgericht Düsseldorf (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager i Düsseldorf), hvori sagsøgeren ligeledes har nedlagt påstand om refusion af told som følge af henførelsen af årepresserne vedrørende de toldangivelser, som sagsøgeren havde indgivet indtil september 2015. I denne sag henførte Finanzgericht Düsseldorf (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager i Düsseldorf) årepresserne til underposition 9018 90 84 i KN og pålagde ved dom af 11. marts 2022 det sagsøgte Hauptzollamt at refundere sagsøgeren tolden.
- 4 Da det sagsøgte Hauptzollamt på trods af sagsøgerens rykker ikke havde truffet afgørelse om sagsøgerens anmodning af 8. juli 2020 om refusion af tolden, indgav sagsøgeren klage og anlagde sluttelig sag.
- 5 Sagsøgeren har i stævningen gjort gældende: at årepresserne skal henføres til underposition 9018 90 84 i KN med den begrundelse, at de anvendes af læger til at stille en diagnose. I det omfang Kommissionen i sine forklarende bemærkninger til KN af 31. oktober 2017 (EUT C 370/2) udelukkede årepressere fra underposition 9018 90 84 i KN, er dette i strid med ordlyden af pos. 9018 i KN.
- 6 De bindende tarifieringsoplysninger, som blev meddelt sagsøgeren den 15. april 2016, er ikke til hinder for, at årepresserne henføres til underposition 9018 90 84 i KN. Bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt før den 1. maj 2016, forbliver ganske vist bindende fra den 1. maj 2016 også for indehaveren af afgørelsen i henhold til artikel 252, andet punktum, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 (herefter: »forordning 2015/2446«) til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343/1). Kommissionen har imidlertid ikke haft beføjelse til at vedtage en så vidtrækkende, tilbagevirkende og belastende lovgivning. Sagsøgeren havde efter at have modtaget de bindende tarifieringsoplysninger besluttet ikke at bestride disse, fordi de i henhold til artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302/1, herefter: »EF-toldkodeksen«) ikke var bindende for sagsøgeren. Tilliden til denne retlige situation skal beskyttes.
- 7 Det sagsøgte Hauptzollamt har rejst indsigelser mod stævningen, idet det har gjort gældende, at: ifølge de bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt sagsøgeren, skal årepresserne henføres til underposition 6307 90 98 i KN. Dette er

allerede blevet bekræftet i Kommissionens forklarende bemærkninger til KN af 31. oktober 2017 (EUT C 370/2).

II.

- 8 For afgørelsen af det andet præjudicielle spørgsmål er følgende bestemmelser i den tyske Abgabenordnung (den tyske lov om skatter og afgifter, herefter: »AO«) i den affattelse, der blev offentliggjort den 1. oktober 2002 (Bundesgesetzblatt 2002, del I, s. 3866 og 2003, del I, s. 61) af betydning:

§ 347 Klagens antagelse til realitetsbehandling

(1) Til prøvelse af administrative afgørelser

1. på skatte- og afgiftsområdet, som denne lov finder anvendelse på, [...] kan en såkaldt »Einspruch« [(klage)] anvendes som klagemulighed.

§ 355 Klagefrist

(1) Klagen i henhold til § 347, stk. 1, første punktum, skal indgives inden en måned efter meddelelse af den administrative afgørelse [...]

III.

- 9 Den forelæggende ret har udsat den verserende sag [udelades] og har i medfør af artikel 267, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) forelagt Den Europæiske Unions Domstol (EU-domstolen) de spørgsmål, der er anført i konklusionen, til præjudiciel afgørelse. Sagens udfald afhænger af spørgsmålet om, hvorvidt årepresserne skal henføres til underposition 9018 90 84 i KN. Såfremt årepresserne skal henføres til underposition 9018 90 84 i KN og ikke til underposition 6307 90 98 i KN, afhænger afgørelsen af sagen af, hvorvidt artikel 252, andet punktum, i forordning 2015/2446 er gyldig.
- 10 Den forelæggende ret betvivler, at årepresserne skal henføres til underposition 6307 90 98 i KN. I den foreliggende sag finder KN for året 2017 anvendelse som affattet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 af 6. oktober 2016 (EUT L 294/1), for året 2018 som affattet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1925 af 12. oktober 2017 (EUT L 282/1) og for året 2019 som affattet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1602 af 11. oktober 2018 (EUT L 273/1).
- 11 Det afgørende kriterium for tarifiering af varer må normalt søges disses objektive karakteristika og egenskaber, som de er beskrevet i ordlyd af den pågældende position i KN og i bestemmelserne vedrørende de enkelte afsnit eller kapitler (EU-domstolen, dom af 12.7.2012, C-291/11, ECLI:EU:C:2012:459, præmis 30 og af 28.10.2021, C-197/20 og C-216/20, ECLI:EU:C:2021:892, præmis 31). På trods af deres manglende bindende virkning udgør Verdenstoldorganisationens forklarende bemærkninger til det harmoniserede system (HS) og Kommissionens

forklarende bemærkninger til KN vigtige bidrag til fortolkning af HS og KN, forudsat at deres ordlyd er i overensstemmelse med de bestemmelser, som de forklarer (EU-Domstolen, dom af 9.2. 2023, C-788/21, ECLI:EU:C:2023:86, præmis 37).

- 12 En vares bestemmelse kan udgøre et objektivi kriterium ved tarifieringen, såfremt varen og dens bestemmelse hænger uløseligt sammen, og denne sammenhæng kan påvises ud fra vares objektive karakteristika og egenskaber (EU-Domstolen, dom af 22.9.2016, C-91/15, ECLI:EU:C:2016:716, præmis 56, og af 28.10.2021, C-197/20 og C-216/20, ECLI:EU:C:2021:892, præmis 31).
- 13 I henhold til disse principper skal årepresserne ikke henføres til underposition 6307 90 98 i KN. Pos. 6307 i KN omfatter helt generelt andre konfektionerede varer. Derimod forekommer pos. 9018 i KN, som bl.a. instrumenter og apparater til medicinsk brug skal henføres til, at være mere præcis [punkt 3, litra a), første punktum, i de almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende det kombinerede system]. De omtvistede årepressere anvendes udelukkende af sundhedspersonalet til medicinske formål. Det er årepresserne også beregnet til. Dette er ikke bestridt af parterne i den foreliggende sag og fremgår i øvrigt af beskrivelsen af varerne i de bindende tarifieringsoplysninger af 15. april 2016, der blev meddelt sagsøgeren. Årepresserne opfylder således efter alt at dømme betingelserne for henførsel til pos. 9018 (EU-Domstolen, dom af 4.3.2015, C-547/13, ECLI:EU:C:2015:139, præmis 51 ff.).
- 14 Kommissionens forklarende bemærkninger til KN af 31. oktober 2017 (EUT C 370/2) og af 29. marts 2019 (EUT C 119/388) bør ikke være til hinder for henførslen af årepresserne til pos. 9018 i KN. I disse bemærkninger fandt Kommissionen ganske vist, at såkaldte årepressere, der kan sammenlignes med de i den foreliggende sag omhandlede årepressere, ikke henhørte under underposition 9018 90 84. Dette synes imidlertid ikke at være foreneligt med ordlyden af pos. 9018 i KN og de forklarende bemærkninger (HS) til denne position. Ifølge det første afsnit i disse forklarende bemærkninger omfatter pos. HS 9018 i HS en lang række instrumenter og apparater, der så godt som udelukkende anvendes af læger, jordemødre osv., til at stille diagnoser. Dette er ubestrideligt tilfældet for så vidt angår de i denne sag omhandlede årepressere.
- 15 Efter den forelæggende rets opfattelse bør årepresserne heller ikke sammenlignes med varer, der reelt kun er værktøjer eller knivsmedevarer, og som er beskrevet i fjerde afsnit af de forklarende bemærkninger (HS) til position 9018. Ifølge disse forklarende bemærkninger, som Kommissionen har henvist til støtte for sine forklarende bemærkninger af 31. oktober 2017 og af 29. marts 2019, henhører sådanne værktøjer kun under position 9018, hvis deres anvendelse til medicinske og kirurgiske formål fremgår tydeligt. Efter den forelæggende rets opfattelse kan årepressere ikke anses for at være varer til almindelig brug, som f.eks. værktøjer eller knivsmedevarer. Tværtimod må det antages, at det som følge af det elastiske materiale, kliklåsen, låseanordningen og fikseringsmekanismen fremgår tydeligt, at årepresserne var beregnet til at blive anbragt rundt om en patients arm med

henblik på at standse blodcirkulationen i en vene i armen. Dette er i øvrigt ubestridt mellem sagens parter.

- 16 Hvis årepresserne derfor skal henføres til pos. 9018 90 84 i KN, skal det afklares, om artikel 252, andet punktum, i forordning 2015/2446 er gyldig.
- 17 De bindende tarifieringsoplysninger af 15. april 2016 blev endvidere meddelt sagsøgeren i henhold til EF-toldkodeksens artikel 12, stk. 1. EF-toldkodeksen blev først ophævet ved artikel 286, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 (herefter: »EU-toldkodeksen«) af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269/1) med virkning fra den 1. maj 2016 (EU-toldkodeksens artikel 288, stk. 2). I henhold til EF-toldkodeksens artikel 12, stk. 2, første afsnit, forpligtede bindende tarifieringsoplysninger kun toldmyndighederne over for modtageren. Set ud fra sagsøgeren synspunkt var det derfor indtil den 30. april 2016 ikke relevant, om de bindende tarifieringsoplysninger, som sagsøgeren var blevet meddelt den 15. april 2016, og som henførte årepresserne til underposition 6307 90 98 i KN, var korrekte. Sagsøgeren var ikke forpligtet til at påberåbe sig disse oplysninger. I henhold til EU-toldkodeksens artikel 252, andet punktum, er bindende tarifieringsoplysning, der er meddelt før den 1. maj 2016, imidlertid nu også bindende ikke blot for toldmyndighederne, men også for indehaveren.
- 18 Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt denne bestemmelse fra Kommissionens side, der vedrører bindende tarifieringsoplysninger, der var meddelt i henhold til EF-toldkodeksens artikel 12, stk. 1, er gyldig.
- 19 Sagsøgeren kan i den foreliggende sag imidlertid ikke påberåbe sig beskyttelse af den berettigede forventning. Sagsøgeren kunne nemlig efter den 1. maj 2016 stadig have bestridt de bindende tarifieringsoplysninger af 15. april 2016 med en såkaldt Einspruch (klage) som udenretslig klagemulighed [EU-toldkodeksens artikel 44, stk. 2, litra a), AO's § 347, stk. 1, første punktum, nr. 1 og AO's § 355 stk. 1, første punktum. Henset til bestemmelsen i EU-toldkodeksens artikel 252, andet punktum, tilkom det følgelig ikke sagsøgeren at have en berettiget forventning om, at de bindende tarifieringsoplysninger, der var meddelt sagsøgeren, ikke ville forblive bindende for sagsøgeren også efter den 30. april 2016 (jf. i denne retning EU-Domstolen, dom af 3.6.2021, C-39/20, ECLI:EU:C:2021:435, præmis 48).
- 20 Alligevel er den forelæggende ret i tvivl om, hvorvidt Kommissionen havde en normeret beføjelse til at vedtage EU-toldkodeksens artikel 252, andet punktum. I henhold til artikel 290, stk. 1, andet afsnit, TEUF skal en lovgivningsmæssig retsakt, hvorefter Kommissionen får delegeret beføjelse til at vedtage en almengyldig ikke-lovgivningsmæssig retsakt, der supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser, udtrykkeligt afgrænse delegationens formål, indhold, omfang og varighed. Tildelingen af en delegeret beføjelse kan således kun ske med henblik på vedtagelsen af regler, der indgår i den retlige ramme som defineret i den lovgivningsmæssige basisretsakt (EU-Domstolen, dom af

18.3.2014, C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170, præmis 38). Navnlig kræves det, at afgrænsningen af den tildelte beføjelse er tilstrækkeligt præcis, således at den klart angiver grænserne for denne beføjelse, og at Kommissionens udøvelse heraf kan kontrolleres i forhold til de objektive kriterier, som EU-lovgiver fastsætter (EU-Domstolen, dom af 26. juli 2017, Kommissionen mod Kommissionen, C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, præmis 49).

- 21 Den forelæggende ret kan ikke se, hvilken hjemmelsbestemmelse Kommissionen kunne have lagt til grund for vedtagelsen af bestemmelsen i EU-toldkodeksens artikel 252, andet punktum. EU-toldkodeksens artikel 36 indeholder ingen bestemmelse, der tildeler Kommissionen beføjelse til som en undtagelse fra EF-toldkodeksens artikel 12, stk. 2, at fastsætte, at bindende tariferingsoplysninger, der er meddelt før den 1. maj 2016, ikke desto mindre også er bindende for indehaveren fra den 1. maj 2016.

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT